

כז א לבני קרח מזמור שיר יסודתו בתררי קדש: ב אהב יהוה ^{תקיעת חליל} ^{תקיעת חליל} שערי ציון מכל משכנות יעקב: ג נכבדות מדבר בך עיר האלהים ^{תקיעת חליל} ^{תקיעת חליל} סלה: ד אזביר רהב וכבל לידעי הנה פלשת וצור עם בוש זה ילד שם: ה ולציון יאמר איש ואיש ילד ביה והוא יכוננה עליון: ו יהוה ^{תקיעת חליל} ^{תקיעת חליל} יספר בכתוב עמים זה ילד שם סלה: ז ושרים כחללים כל מעיני בך:

— שִׁמוּשׁ תְּהִלִּים —

טוב להושיע את העיר

לבני קרח מזמור שיר יסודתו (פו, א): [שימוש תהלים לפרק פז] טוב להושיע את העיר.

— זוהר תהלים —

הדרים הישנים ולא מתו, ומי הם, ישיני חברון, שהם לא מתו אלא ישנים, וע"כ כתוב בהם גויעה, כמי שנרדם ויש בו קיום להתנער, אף כך אותן ד' זוגות שבחברון ישנים הם ולא מתו, וכלם מתקיימים בקיומם באותן הגופים שלהם, ויודעים גנוזי נסתרות יותר משאר בני אדם, גנוזים הם שם לפני פתח הגן עדן הגופים שלהם, ואלו הם שוכני עפר.

עתידי הקב"ה לפייס פנסת ישראל להכניס אותם להיכלו ולהזדוג עמך זוג לעולם כמה שכתוב וארשתיך לי לעולם

ולציון יאמר איש וגו' (פו, ה): [זוהר ח"ג דף (א) זוהר תורה] והוא יכוננה עליון.

אמר רבי יוסי עתיד הקב"ה להכריז על כנסת ישראל ויאמר (ישעי' נב) התנערי מעפר קומי שבי ירושלם, כמי שאוחז ביד חברו ואומר התנער וקום, כך הקב"ה יאחז בה ויאמר התנערי קומי, א"ל רבי אחא וכן כל אותן בני היכלו של המלך

ד' זוגות שפחברון ישנים הם ולא מתו וכלם מתקיימים בקיומם באותן הגופים שלהם

ולציון יאמר איש וגו' (פו, ה): [זוהר ח"ב דף קנא:] זוהר תורה] ולציון יאמר איש ואיש ילד ביה והוא יכוננה עליון. אמר רבי יהודה כתוב (ישעי' נב) יחיו מתיך נבלתי יקומון הקיצו ורננו שוכני עפר וגו', בוא וראה כל אותן המתים שבעולם כלם מתים על ידי מלאך המשחית, שהוא מלאך המות, מלבד אותן המתים בארץ הקדושה אין מתים על ידו, אלא על ידי מלאך של רחמים השולט בארץ. ועל זה כתיב יחיו מתיך, אלו המתים בארץ הקדושה, שהם המתים שלו ולא של אחר, שאין שולט שם צד אחר כלל, נבלתי יקומון אלו המתים בארץ נכריה אחרת על ידי המשחית ההוא, וע"כ נקראים נבלה, מה נבלה מטמאה במשא, אף כך אותן המתים בחוץ לארץ מטמאים במשא ובמגע. הקיצו ורננו שוכני עפר, שוכני